

РЕШЕНИЕ

№ 31622

гр. София, 10.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мариана Маркова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **5678** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Г. Б., с ЕГН [ЕГН], против решение № 1467/27.04.2026 г. по н.а.х.д. № 2538/2026 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав. С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление № 25-4332-031052 от 22.12.2025 г., издадено от Началник група при СДВР, с което на касатора са наложени административни наказания на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) – „глоба“ в размер на 200 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за нарушение на чл. 103 от ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила и при неизяснена фактическа обстановка. Изтъква се на първо място, че жалбоподателят не е бил редовно призован, тъй като призовката му е била връчена 5 дни преди датата на насроченото и проведено единствено по делото съдебно заседание, в което то е било обявено за решаване. Същевременно е имало и депозирана молба от адв.Г. (също нередовно призован) за отлагане на делото, поради планиран отпуск с приложени доказателства. Като е дал ход на делото въпреки нередовната процедура по призоваване, е било нарушено правото на защита на жалбоподателя. Посочва се на следващо място, че СРС не се е признал по направеното в жалбата искане за

допускане на гласни доказателства и не е разгледал наведените в жалбата твърдения. Вмененото нарушение не било доказано по несъмнен начин, включително не било доказано дали изобщо на жалбоподателя като водач на МПС е бил подаден сигнал за спиране по начин, който да бъде възприет от него. Касаторът моли съда да отмени обжалваното решение и да върне делото за ново разглеждане или в условията на евентуалност да отмени процесното НП.

В съдебно заседание пълномощникът на касатора поддържа изложените в касационната жалба доводи. Претендира разноси.

Ответникът чрез процесуалния си представител в писмени бележки оспорва касационната жалба като неоснователна и необоснована. Всички съставомерни фактически обстоятелства били посочени в НП. Позовава се на доказателствената сила на АУАН по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

За да постанови решението си, от фактическа страна районният съд е приел, че на 20.11.2025 г. около 11.47 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]жалбоподателят управлявал товарен автомобил „Рено“, модел „Мастер“. Тогава служители към Отдел „Пътна полиция“- СДВР забелязали, че по автомобила е налице техническа неизправност, тъй като липсвал калникът на дясното задно колело. Св. П. подал отчетлив сигнал със стоп-палка по образец „МВР“ към водача на товарния автомобил „Рено“ да отбие в дясно. Водачът намалил скоростта, отбил леко в дясно, след което се върнал в активната лента и продължил движението си в посока към [улица]Полицейските служители последвали товарния автомобил със служебен автомобил и след като водачът видял, че го следват, отбил и спрял. Съставен бил АУАН за нарушение по чл. 103 от ЗДвП и въз основа на него издадено процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи, че не са допуснати съществени нарушения при провеждането на процедурата по издаване на обжалваното НП, които да налагат неговата отмяна. Приел е още, че описаните в НП административни нарушения безспорно са извършени от жалбоподателя, поради което е потвърдил оспореното НП.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

Настоящият съдебен състав намира, че в хода на съдебното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в нарушено право на защита на жалбоподателя и в лишаването му от участие в съдебното производство посредством доказателствени искания и процесуален представител.

По делото пред въззивният съд е проведено едно съдебно заседание, за което са призовани административнонаказващия орган и жалбоподателя. Установява се (на л.18 от делото), че за съдебното заседание на 02.03.2026 г., адв. Г. е получил своята и за жалбоподателя призовки на 25.02.2026 г. Съдът на 02.03.2026 г. е приел, че страните са редовно призовани, дал е ход на делото, приключил е съдебното следствие и е обявил делото за решаване. Освен това в кориците на въззивното дело е налице молба вх. № 60316/24.02.2026 г. по описа на СРС от адв. Н. Г. в качеството му на пълномощник на жалбоподателя Б., в която се посочва, че същият не може да

присъства на насроченото за 02.03.2026 г. съдебно заседание поради планиран отпуск, (за което е приложено потвърждение за извършена резервация от хотел), поради което моли делото да бъде отложено. Посочената молба е докладвана от съдията-докладчик в проведеното на 02.03.2026 г. открито съдебно заседание. В същото заседание е докладвана и жалбата срещу НП, но липсва произнасяне по направените в нея доказателствени искания, включително и това за допускане на гласни доказателства.

Настоящият съдебен състав намира за основателно наведеното с касационната жалба оплакване за допуснати съществени процесуални нарушения при разглеждане на делото от районния съд.

Съобразно разпоредбата на чл. 56 от Конституцията на Република България всеки гражданин има право на защита, когато са нарушени или застрашени негови права или законни интереси.

Съобразно разпоредбата на чл. 253 от Наказателно-процесуалния кодекс, приложим по препращане от чл. 84 от Особените разпоредби на ЗАНН, защитникът е страна в съдебното производство. Неявяването му е основание за отлагане на заседанието, арт. чл. 271, ал. 2, т. 3 от Наказателно-процесуалния кодекс, при преценка, че правото на защита, в случая на жалбоподателя, може да бъде нарушено, при положение, че последният не се е явил в съдебното заседание. Въззивният съдебен акт е постановен, без такава преценка да е извършена изобщо и без да са изложени мотиви в тази посока. Не е взето отношение по направените доказателствени искания от страна на жалбоподателя.

Предвид изложеното въззивното решение като незаконосъобразно следва да бъде отменено, а делото - върнато за ново разглеждане от друг състав на съда, който следва да призове жалбоподателя и процесуалния му представител и да се произнесе по направените с жалбата срещу НП доказателствени искания.

С оглед изхода на спора на касатора се дължат разноски, но такива не са претендирани в срока за това, поради което съдът не следва да се произнася в този смисъл.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, т.1 от АПК Административен съд София – град, XX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 1467/27.04.2026 г. по н.а.х.д. № 2538/2026 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав и ВРЪЩА делото на друг състав от същия съд за ново разглеждане.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

